

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Narodni tiskarni, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Slavnost desetletnice akademičnega društva „Danica“ v Ljubljani.

Slavnost akademičnega društva „Danica“, ki se je vršila te dni, je krasno uspela. Udeležba pri slavnosti je pričala o notranji in zunanji moči „Danice“. V pondeljek ob 1/2 8. uri zvečer je bil pozdravni večer v salonu gostilne „Pri novem svetu“. Prostorna dvorana je bila premajhna za došle goste in mnogo jih je moralo ostati na vrtu.

Predsednik „Danice“ stud. Capuder je pozdravil navzoče, zlasti državno-zborska poslanca gg. Povšeta in Pfeiferja, goriškega deželnozborskega poslanca župnika g. Blaža Grča in deželnozborskega poslanca g. Arkota, dalje brate Hrvate, zastopnike hrvaškega katol. akad. društva „Hrvatska“, bratsko društvo „Zarja“, ki je prišla polnoštevno na slavnost „Danice“, brate Čebe, bogoslovce vseh slovenskih semenišč, ki so s svojim prihodom pokazali, da bota v bodoče svetno in duhovno razumnštvo delala složno na temelju vere in narodnosti, ter mnogostevilne slovenske abiturijente, katerih prihod priča, da ima „Danica“ pred seboj krepko bodočnost. Temu govoru sledila je potem cela vrsta govorov drugih govornikov, ki so prinesli „Danici“ pozdrave iz vseh krajev slovenske domovine.

V torek ob deveti uri predpoldne bila je v uršulinski cerkvi sv. maša, katero je daroval prevz. ljubljanski knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič, in katere so se udeležili akademiki in drugo odlično občinstvo. Navzoč je bil tudi milost. krški škof dr. Anton Mahnič.

Po maši vršilo se je v veliki dvorani starega strelišča slavnostno zborovanje, na katerem je bilo izvoljeno to-le predsedstvo: Častnim predsednikom je bil izvoljen državni poslanec g. Fr. Povše. Prvim predsednikom pa je bil izvoljen g. dr. A. Jankovič, drugim predsednikom g. dr. Pavletič. Za dijaška podpredsednika sta bila izvoljena predsednik hrvaškega kat. akad. društva „Hrvatska“ g. Opaljko in predsednik slov. kat. društva „Zarja“ g. A. Detela.

Slavnostno zborovanje, ki se je pri-

čelo ob 10. uri dopoldne, so počastili s svojo udeležbo: prevz. knezoškof dr. Jeglič, prevz. škof dr. Mahnič, deželni glavar Oton pl. Detela, državni poslanci: Povše, Pogačnik, Pfeifer, Žitnik, deželni poslanec Arko itd.

Otvoril je slavnostno zborovanje s pozdravnim govorom predsednik „Danice“ cand. phil. Capuder.

Za pozdravnim govorom in dovršeni izvolitvi predsedstva govoril je najprej častni predsednik državni poslanec g. Fran Povše, ki se je zahvalil na svoji izvolitvi za častnega predsednika. Slavnostni govor pa je imel stud. phil. g. Vinc. Marinko, ki je govoril o deset letnem delovanju akad. društva „Danica“ ter o vzrokih, ki so poklicali to društvo v življenje, med katerimi vzroki je bil jeden kulturni boj, ki se dandanes bije tudi na Slovenskem.

Nato je govoril deželni poslanec in častni član „Danice“ dr. Jan. Ev. Krek o nalogah katoliškega dijaštva.

Vsi govori so bili živahno aklamirani. Predsednik g. Povše je končno izrekel iskreno zahvalo udeležnikom, pozivljajoč slov. kat. akad. dijaštvo, da krepko nadaljuje svoje delo v „Danici“, ki naj tudi ob svoji 25 letnici dokazuje, da je v njem ognjišče, ob katerem se lahko vnema mladina za vse lepo in sveto v korist našega naroda.

Popoldne ob 1. uri se je vršil v restavraciji „pri levu“ banket, katerega se je udeležilo okolu 200 oseb.

Vrsto napitnic je otvoril predsednik „Danice“ stud. phil. Capuder, ki je nazdravil častnim članom. Prvi so bili dr. Mahnič, vodja Povše in posl. Žičkar; potem je imenovala „Danica“ še knezoškofa dr. Jegliča, Andr. Kalana in dr. Kreka.

Nato je govoril g. dr. Pavletič iz Gorice, kateri je napil Hrvatom in Čehom. Govorili so potem še drugi govorniki in med njimi stud. phil. Nábělek v imenu Čehov in stud. theol. Talan v imenu Hrvatov.

Zvečer pa je bil na starem strelišču komers, katerega sta se udeležila tudi slovenska škofa dr. Anton B. Jeglič in dr. Anton Mahnič.

trpite! In vse to zaradi nas!... Vi ste žrtvovali zaradi nas vse te radosti in krasote, odločili ste se, pa zapustili ženo, angela — verojetno angela — da se pogreznete v ta mračni hod. — No, verujte, blagorodni ptujec, mi vsi pojмимо in znamo oceniti vašo žrtev. Vsi se bomo spominjali, da se je pojavil tu — prav v srecu naših gor in snegov, sredi gladi in smrti — sem k nam — prijatelj in dobrotnik iz razkošnih srečnih dežel, da bi delil z nami naše gorje in naše nevarnosti, naše trude in nedostatnosti... da bi nam pomogel...“

Zaspali Prajor se je le gibal in brezmiselno pomežikoval z očmi na te sladke besede. Bilo mi je žal tega dobrovoljnega trpina.

„Lezite“, rečem mu.

„Oh! mon ami!“ reče z nekim navdušenim vzdihom, se zlekne in takoj zaspi.

Za minuto je že hropel.

„No, vi, milostni gospod“, obrne se duka k meni, videč, da ni zdaj nič z Angležem, in kažoč nanj s širokim kretanjem pomilovanja in sočutja — „vi pa niste tak, vi ste naše krvi, vi ste krepki...“

„Ne, zelo slab sem,“ rečem mu s

Kot zastopniki lovskih katoliško-narodnih državnih in deželnih poslancev so se udeležili komersa gg. poslanci: dr. Ivan Šusteršič, Josip Žičkar, B. Grča, Fran Povše, Josip Pogačnik, Arko, dr. Krek, Demšar, dr. Žitnik in dr. Schwetzer.

Komers je otvorila „Društvena godba“ z narodno himno „Naprej zastava slave“, nakar je predsednik drž. poslanec g. Povše pozdravil hrvaške, češke in slovenske goste ter povdarjal, da prva napitnica velja njemu, o katerem so si „Daničarji“ v svesti, da posedujejo njegovo plemenito srce, visokemu društvenemu pokrovitelju knezoškofu dr. Ant. B. Jegliču, katerega skrb je bila takoj, ko je prevzel vladikovino, da dobi prave inteligence narodu, kateremu nedostaje moč, ki bi v resnici sočustvovali z njim.

Na ti napitnici se je prevz. knezoškof ljubljanski v daljšem odgovoru koj zahvalil. Med drugim je rekel:

Prepričan sem, da se bomo podpirali v stremljenju, da vzgojimo prave vzorne voditelje našega ljudstva. Prizadevajmo si iti za resnico. Volja naša je naša glavna moč: kakršna je volja, tako je naše življenje. Resnica in čistost srca naj sta v tesni zvezi, da strasti z njima obvladati. Naj bi „Daničarjem“ ostalo srce vedno čisto, vedno duša čista, da bo moč v njej. Res, najprej je treba sebe obvladati in urediti, kdor hoče druge voditi in urejevati.

Temu govoru sledilo je burno ploskanje med poslušalci. Zbor pa je zapel Sattnerjevo „Našo pesem“.

Krškemu škofu je potem napil starejšina „Danice“ dr. Jankovič. Nato pa je počastil zbrane škof dr. Mahnič s pomembnim nagovorom. Govor škofa dr. Mahniča bil je sprejet z velikim navdušenjem.

Ko se je polegel vihar navdušenja, ki ga je povzročil ta govor, nazdravljaj je jurist g. Pogačnik slovanskim gostom Čehom in Hrvatom, osobito, ker so naši gostje zastopniki katoliške ideje med Slovani. Govornik je napil bodoči slovanski in krščanski Avstriji in oni dobi, ko bomo vsi Slovani zopet sinovi ene matere.

svoje strani; čutil sem nepremagljivo željo k snu in zavalim se spat.

Ali nisem se nastajal dolgo sè spanjem. Vzbudil me je rahel udarec, pa neprestano šepetanje besedi „monsieur, monsieur“. Prestrašen se vzbudim in vidim nad me nagnjenega duka, ki ga je osvetljeval rdeč odblesk grmade.

„Kaj pa je?“ vprašam brzo.

„Pst, pst! bolj tiho. Generalisimus se razsrdi, če izvé, da sem vam pokazil sen; ali milostni gospod, to bi bil zares prestopek, ko bi vam radi Morfeja odzvel podobni prizor... Poglejte in poslušajte...“

„Salamina!“ mislim sem, prav nevoljen na duka, da mi je tako brezobzirno rušil moj najslajši sen.

„Kaj pa je takega?“ pomrmmam in ni se mi dalo dvigniti se in odpreti oči.

„Epičen prizor, milostni gospod, dostojen teh herojičnih legend ki...“

„Vrag ga vzemi zdaj — ta prizor.“

„Ali treba vam vedeti, kaj se godi.“

„Kaj se godi? Govorite brže in pustite spati.“

Duka se prituli celoma do mojega ušesa.

„Les Tures, monsieur!“ šepnil je skrivnostno. Stresem se.

G. stud. phil. Robida je v poetičnih besedah napil zastopnicam nežnega spola, g. Alf. Ledenig pa imenom kat. narodnega meščanstva „Daničarjem“.

Med govori je spretno svirala ljubljanska društvena godba; dovršeno so peli moški zbor „Na vrelu Bosne“, „Ave Marija“, šesteroglasen mešan zbor iz opere „Gorenjski slavček“ s spremljevanjem godbe, „Angelus“, ženski zbor iz operete „Anuconte“ s spremljevanjem godbe, mešani zbori „Ko bi rosica bila“, „Nazaj v planinski raj“, „Lunica“. Ti zbori so nudili občinstvu mnogo umetniškega užitka.

V tem oziru je posebno gdč. Erna Povšetova vzradostila občinstvo z arijo pažeta iz opere „Hugenoti“ in pesmico „Prva vijolica“. Akademiki so ji v znak zahvale poklonili dva šopka.

Gospodične so prodajale narodni kolek, posebno mnogo se je odposlalo lepih „Daničinih“ razglednic.

S tem je bil oficijelni del komersa končan.

Po oficijelnem delu se je vršilo pod predsedstvom gosp. dr. Jankoviča impozantno stolovanje, pri katerem se je zopet navdušeno pojavljala hrvaško-slovenska vzajemnost.

Dostojno se je zaključila lepa slavnost, ki je „Danici“ v čast in ki ji bodi bodrilo k novemu delu!

Društvo je došlo ob ti priliki od vseh strani, in sicer ne le iz slovenskih pokrajin, ampak tudi s Češkega, Moravskega in s Hrvaškega vse polno pozdravov in brzojavk, med temi ta-le iz Ajdovščine:

„Knezo nadškof goriški in duhovščina, zbrana pri kanonični vizitaciji na Otlici, pozdravlja „Danico“ ob desetletnici, želeč nebeškega blagoslova v procvit svete vere in korist naroda slovenskega. — Andrej, knezo nadškof, Ličan, knezo nadškofski tajnik, Gelazij Kodre, Rejec, Kromar, Kosec, Perjatelj, Plesničar, Poljšak, Cigoj, Gnjezda, Oswald, Janc, Mežnaršič, Franke, Novak.

„Kaj so nas Turki napadli?“

„Ne, ali gredo. Glejte, prišel je...“

Dvignem se in ošinem s pogledom okoli sebe.

Velikanska grmada je gorela kot prej. Nihče iz prisotnih ni spal, vsi so sedeli in radovedno poslušali. Peko, miren kot vedno, je sedel sè svojo večno lulo v zobeh. Njegov mirni a ostrí pogled je počival na možu, stoječem kake tri ali štiri korake pred njim. Pogledi vseh ostalih so se osredotočili na tem človeku, ki je prišel gotovo v važno novico.

Zunanost tega človeka je bila zelo čudna. Nosil je zelo oguljeno, luknjasto črnogorsko „bjelačo“ (bela suknja), hlače dokolenice, na plečah „struko“ (ogrtič), v roki orožje iz kratka: vse kakor je trebalo. Posebno čudno podoba pa mu je dajala črnogorska čepica, ki se je bila izpremenila radi dolge službe v ploščnati svitek neznane barve, imel jo je pritrjeno k glavi z neizrazno zamašeno mrežasto ruto, zavezano pod brado. Ta babja podveza je tako malo pristojala temu srepemu licu in vsej suhljasti ali tršasti postavi, da je bil pogled strašen, ali vendar ne smešen. Mož je stal opt ob orožje.

(Dalje pride.)

LISTEK.

Med gorskimi orli.

Povest izza časa hercegovskega ustanka.

Ruski: Peter Petrov.

(Dalje.)

„On je, gotovo je on!“ odločil sem, ko sem slišal to puhlo, montepinsko napihnjeno tirado (frazo, rečenico). Govoril je dobro francoski, ali z italijanskim naglasom, govoril je neznosno frajersko in bombastično, da je bila vsaka fraza vzeta ali iz kakega romana vikomta Porson du Teraila, ali poštenjšega Xavier de Montepena, teh dveh važnih specialistev razhlinjenega sloga.

Poželjivo sva izpila kavo in si pri tem opekla usta in grlo. Poživljajoča vlaga je takoj dejstvovala — izginilo je najino mrzlično stanje, ki naju je vzdrževalo umetno, ko sva bila izgubila vse moči. Čutila sva nepremagljivo željo po dnu.

„Mon ami! to vendar ne bo slabo, če zaspim tu pri njih?“ vpraša me dobrodružni Prajor, pa se zlekne v polusnu in jedva dvigajoč zaprte trepalnice.

Nisem utegnil niti odgovoriti in pritrditi mu, kar se mu pridruži duka in ga jame božati z milosrčnim odgovorom.

„O Bože, sir, kako se vi mučite in

Dopisi.

Iz Gorice. — (Postržki iz študentove „kritike“.) — Začenjam pri neresnici, brez katere ne more izhajati študent Feigl. Jaz sem mu povedal, da je pri sklepi maši na gimn. razen dijakov sodeloval (nenaprošen) le en godec od vseh treh v „Soči“ navedenih godeb. Menil sem, da je napisal študent v prvem dop. navedoma neresnico, a sodil sem ga premilo; on trdi naprej, pišoč: „O dijaškem orkestru ni govora tam, kjer sodeluje toliko in toliko tujih močij.“ Kazen za to neresnico ga pa doleti že v naprejšnjem stavku, kjer se sam osmeši, trdeč, da je nastop dijaškega orkestra v cerkvi vse kaj drugega nego nastop „Sočine“ glasbene šole na Čitalničnem odru. In zakaj? 1. Ker ni igralcev v cerkvi videti (aha! študent Feigl godbe ne poslušaj, ampak le gleda.); 2. Ker so učenci glasb. šole neizurjene moči (aha! zdaj so mu dijaki-godci naenkrat umetniki!); 3. Ker so imeli glasb. šole učenci pokazati občinstvu, kaj so se naučili med letom (aha! in dijaki-godci so morda imeli kazati, česar se bodo še učili!); 4. Ker je dijaški orkester le sodeloval (aha! glasb. učenci torej niso „sodelovali“, ampak najbrže „somirowali“, in oni elementarni izpitček sta delala učitelja sama!); 5. Ker pri maši ni šlo za to, kaj kdo zna (a tako? kdor torej javno nastopi, nima pokazati, kar zna, ampak, česar ne zna? No, ta je tudi lepa!) O Feigličku! Peresa se drži še preveč otroško mleko.

Slednjič naj si zapomni študent Feigl to-le: Ako je pred leti izvaba srednješol. mladine v „Sočine“ pevske kroge izpodletela, ni zakrivil tega učitelj petlja, ker to ne leži v njegovem delokrogu, niti v njegovi moči, ampak zaprečil je to profesorski zbor, prisiljen po šolskih predpisih. In kako je imel prav, kaže poznejši dvomesečni zapor „Sočinega“ koncertnega mojstra St. — Feigl na pa najmanj pristojni sumničenje koga drugega, da „zavira privatni pouk šolske mladine“, ko je bil on med istimi „Sočinimi“ emisarji, kateri so imeli nahujskati šolsko mladino ter s tem zaprečiti od mladine same prostovoljno naprošeno in od gimn. ravnatelja dovoljeno slovensko petje. Grdo nepošten je isti, ki napada koga v javnem časniku, da ne opravlja svojih dolžnosti, ko ga je z vso močjo za hrbtom zaviral, da bi ne delal tega, kar presega njegovo dolžnost? — Capito, signore Gaetano?!

To prepuščam Feiglovemu študentu v razmišljanje kot spomin na njegov prvi poperčni nastop glashbenega „sokritika“.

Iz Dornberga. — Naše občinske volitve so dne 12. in 13. t. m. za katoliško-narodno stranko nevgodno izpadle. Podlegli smo, če tudi smo bili z našim ljudstvom do polnoči v večini; podlegli smo grozovitemu navalu ptujcev Prvačkovcev, katere so še o polnoči iz spanja budili ter na volišče vozili. Razmerje glasov je tako: V I. razredu naših 15, „liberalcev“ 16; v drugem naših 43, nasprotnih 43—47; v tretjem, tu je bila borba od 8. zjutraj do 1. popolnoči, naših 150—155, nasprotnih 156—161. Toraj so „liberalci“ zmagali v treh razredih skupno z 7—11 glasovi večine. Naši odpadniki so plahi in prepahljeni obrazov lezli z volišča, kakor da bi nosili na čelu pečat izdajalca Iškarjota.

Nepravilnosti so se godile velike v vseh treh razredih, posebno pa v tretjem in v prvem, ker ni bilo vladnega komisarja. In če bodo volitve razveljavljene, ne bo drugače, kakor da pride komisar iz Gorice, ker s takim komisarjem, ki slabo čita, pisati pa menda celo ne zna, ali pa tako slabo, da sam svoje „šrifte“ ne pozna, ne bomo tudi pri drugih volitvah, ako bodo, nič opravili.

Bogato žetev pri teh volitvah so imele nečednosti, kakor: laž, obrekoavanje, podkupovanje, izdajstvo, žuganje, ovaduštvo, žrtje, posehno pitje in še mnogo drugega, kar je pa boljše, da se zamolči.

Gorje nam, ker je lažliberalizem v nekdanji tako jedino občino zasejal toliko hudega, provzročil toliko grenkih solz po družinah radi zapravljanja, preklinjevanja, zmiranja in sovražstva med gospodarji in sosedji. Bo kdaj bolje? Kdo more to vedeti!

Učitelj Križman in njegov poslušni sluga, kojemu je menda zdaj do dobrega „odprl oči“, sta se prepričala, da ju je ljudstvo obsodilo ter zavrglo.

Liberalna lista župana Berceta je dobila od domačih volilcev samo kakih 50 glasov in čez 100 ptujih od „liberalcev“ iz Škrbine, Gradišča, Prvačine in Batuj. Naši glasovi 155 pa so bili razun 3 ali 4 vsi domači. G. Berce, ako bote še županil, povejte, čegav župan bote? Ali ne kraško-gradiško-prvaški? V vseh treh razredih nimate čez sto domačih glasov, mi pa štejeemo in imamo čez 210 samih domačinov. Hvala vam, vrli, značajni in nevpogljivi Dornberžani. Vi ste res občudovanja vredni, da ste zoper štiri občine se tako junaško držali. Ako vas zopet dolžnost pozove na volišče, da noben ne odpade, noben ne vmanjka, da zopet svetu pokažemo, da smo kremenit značaj in ne obračamo plašča po vetru, kakor nekateri, ki so danes to, jutri drugo, kjer jim več nese; ki so kupljivi za vsako ceno, bodisi čast bodisi denar bodisi pijačo. Naše ljudstvo je toraj jasno govorilo ter Križmanov in županov „liberalni evangelij“ obsodilo in zavrglo.

Ali niste zdaj g. župan zadovoljni? Imate-li mirno vest? — V kolikor Vas bodo „naprednjaki“ spoštovali in obrajtali, se bo morda že v kratkem pokazalo. Ne zabite, da imate ob svoji strani moža, kterege ste bili pred par leti od tajništva odstavili, in ta mož ne pozabi rad sramote, katero ste mu bili tačas napravili. Pomnite tudi, da ste se nekdanj s Križmanom kakor pes in mačka gledala; že veste zakaj. In Križman tudi ne pozabi rad. Zgoditi se Vam prav lahko utegne, da, celo trdim, da se bo prej ali slej zgodilo, kakor pravi Nemeč: „Der Mohr hat seine Schuldigkeit gethan, der Mohr kann gehn“, po domače: Berceta ne potrebujemo več, in zato dajmo mu — brco! Volilec.

Iz Sovodenj, dne 12. sept. 1904. — (Republika v Sovodnjah.) — Kakor sem zadnjič obljubil, hočem danes torej nekoliko izpregovoriti o famozni obravnavi, ki se je vršila pred dvema tednoma pri zaprtih vratih predgoriškim okrožnim sodiščem, katero je naperilo c. kr. državno pravdnništvo proti nekemu našemu (petemu) podžupanu zaradi razžaljenja Njeg. Vel. na ovadbo naših „naprednjakov“, ki so hoteli na vsak način maščevati se nad jim neljubo osebo. Res žalostno je, da se poslužujejo celo osebe cesarjeve naše „naprednjaki“ v boju z nasprotnikom, a še žalostnejše pa je, da se očitne neresnice poslužujejo in bi radi s to ugonobili svojega nasprotnika. — Nismo verovali, da privede človeška strast in zagrizenost človeka do tako skrajne meje maščevanja, ki res ni lepo; a ta ovadba naših „naprednjakov“ nas je prepričala, da jim je zamrl vsak čut pravičnosti in mozačnosti; ti so sedaj izgubili ne le pri naših pristaših, ampak tudi pri svojih ovčicah še tisto malo ugleda, kterege so do sedaj imeli. Junak cele te obravnave je bil dobroznani zagrizeni „naprednjak“, ki sedi kot prvi podžupan v našem starešinstvu in, ako se ne motimo, tudi član izvrševalnega odbora „narodno-napredno“ stranke v Gorici.

Kaj je torej dalo povod tej ovadbi naših „naprednjakov“ na državno pravdnništvo? Poslušajte! Meseca maja tega leta je sklical župan starešine k seji, ki pa se ni vršila zaradi premajhnega števila navzočih udov. Za dva dni kasneje skliče spet starešine in namestnike, a takrat je izpustil v okrožnici štiri naše ude. Naši starešine niso torej smeli iti k seji ker nepovabljeni. To, za

njih žaljivo županovo postopanje se jim je jako sumljivo zdelo. Dva dni poprej so bili k seji vabljeni, danes pa že ne več. Sklenili so, da gredo sicer povabljeni vseeno v sejo. Seja je bila določena na neko nedeljo meseca maja ob 7. uri zjutraj. (Čujte! Ob 7. uri zjutraj!) Ko pridejo naši v občinsko dvorano, jim župan reče, da oni so iz starešinstva izključeni. Kdo jih je izključil, nam ni znano; oblastva gotovo ne; o tem smo trdno prepričani. Najbrže sta jih izključila župan in podžupan kar na svojo pest zato, ker ne trobijo v njiju korumpirani rog. Naši starešine seveda se niso zadovoljili samo z besedo, da so izključeni, marveč so zahtevali pismo odpovedi in vzroke, zakaj so iz starešinstva izključeni. Teh pa se jim ni hotelo povedati Nato so naši rekli: „Dokler ne vemo, zakaj smo izključeni in dokler nimamo pismene odpovedi v rokah, imamo pravico se udeleževati starešinstvenih sej. Torej dotlej mi se ne odstranimo“. Na te besede pa je začel znani „naprednjak“—podžupan jako žaljivo govoriti o naših možeh, da ne delajo pošteno itd. Zdaj pa je nastal ogenj stehi. Vpitje je začelo na levi in desni, naši možje so vračali županu in podžupanu šilo za ognjilo in tako rezke so padale po „naprednjaških“ hrbtih, da sta jih župan in podžupan na kvintale nesla iz občinske dvorane. Gotovo jih nista še v svojem življenju toliko ostrih pa resničnih slišala. — Ko se je hotel naš peti podžupan odstraniti iz občinske dvorane in se je pri ti priliki tudi pokrtil, ga ustavi prvi podžupan—„naprednjak“ in mu reče: „Ali ne vidite, kaj je tam, da ste pokrtil?“ pri tem pa pokazal s prstom na steni visečo podobo cesarja. Naš podžupan se je pri teh besedah obrnil proti podobici cesarjevi, del klobuk na županovo mizo ter rekel: „Že ker ste me ustavili, ostanem pa tukaj!“ — To je bilo vse.

Zdaj pa pogledimo, kako so naši „naprednjaki“ zatožili našega podžupana na državno pravdnništvo. V obtožnici je bilo rečeno, da naš peti podžupan se na besede prvega podžupana ni odkril, se obrnil proti podobici cesarja, zamahnil z rokama proti nji ter rekel: „A kaj je to meni mar!“ Pogledite, ljudje božji, ali je mogoče resnico bolj zaviti, nego tako? Ali ne odseva že iz tega golo maščevanje oseb, ki so same v pravičnosti popolnoma propale, ki bi hotele pahniti v neresno nasprotnika in njegovo družino?!

Državno pravdnništvo je seveda začelo koj sodno preganjati našega podžupana in zaprosilo informacijo pri c. kr. okr. glavarstvu o njem. Pogledite pa, kako spričevalo je dalo glavarstvo o njem: Podžupan je največji hujskač in zdražbar v občini, prepirljivec, ki ga noben ne mara. Seveda, glavarstvo se je informiralo pri županstvu, to pa ga je tako opisalo, kakor smo omenili, kar je pa popolnoma neopravičeno. Kajti naš peti podžupan je poštenjak, da malo takih. Spoštovan pa je pri nas stokrat bolj kot župan in podžupan. Saj so prav na eklatanten način to pokazale zadnje volitve, pri katerih ni župan dobil nobenega glasu, naš podžupan in naši možje pa skoro vse.

Prišla je obravnava. Povabljenih je bilo 13 prič, od katerih je 9 s prisego odločno zanikalo, da bi bil naš podžupan izustil zgoraj omenjene besede in da bi se ne odkril. 4 priče pa so tudi s prisego odločno trdile, da je izustil omenjene besede in da se ni odkril. Pripomnimo, da je še 6 prič na razpolago, ki potrdijo, kar je prvih 9 prič izpovedalo. Izid obravnave je bil ta, da je bil naš podžupan oproščen. — Komentarja o prisegi in pričanju nasprotnikov, ne pišemo. Tega naj si vsak sam napravi.

Tako je končala ta obravnava. Kakor strela jih je zadela. Zdaj pa se jim hlačice tresejo... Navajeni so bili zmerom biti na vrhu, kot olje. Ali enkrat je prišla tudi pravica na dan, vključ temu,

da imajo po raznih oblastvah v Gorici gotovih zaščitnikov... In tako počasi bodo postali naši nasprotniki krotki in ponižni kot jagnjeta. Treba jim je dobro stopiti na rep, da močno zavilijo. To je za njih najbolje zdravilo.

Imeniki za nove občinske volitve so že razpostavljeni. Naj stori vsakdo svojo dolžnost. Na dan teh volitev mora biti naša zmaga še slavnější kakor zadnjič. Združimo se vsi v močno metlo, in na gnojišče s smetmi iz hiše, kamor edino spadajo. Gospodarnik.

Iz Mirna. — Slučajno sem dobil sobotno št. „Soče“ v roke. Začudil sem se! Nič manj kot na petih krajih se zadržira v naše draštvo in v slavnost razvilja naše zastave.

Prvič pravi, da naša narodna zastava je plapolala na zadnjem mestu. Naj opišem tukaj, kako je bilo v tem oziru napravljeno. Ob urodu na dvorišče plapolali sta dve 4 m dolgi narodni zastavi. Na sredi dvorišča bila je 5. velika narodna zastava. Na poslopju nad dvoriščem ste bile dve narodni, dve cesarski in ena papeževa zastava. Na odru je bila ena naša kršč. socialna bela, okoli nje pa 14 malih narodnih zastavic. Bilo je še 30 družih malih narodnih zastav, 40 narodnih balončkov in 140 metrov papirnatih narodnih verižic. Bilo je takorekoč vse narodno. In vendar se drzne brezobrazni dopisnik celi svet farbat, da smo pokazali v tem oziru brezdomovinstvo.

Na drugem mestu pravi „Soča“, da je naše društvo zloglasno. No, pred par meseci je pisala, da ga sploh ni, sedaj pa je postalo v tako kratkem času zloglasno. Nadalje piše, da je prišla na našo slavnost velika večina ljudi iz radovednosti. No, mi pa pravimo, da so prišli vsi iz radovednosti. Vsak je prišel, ker bi rad kaj izvedel, torej iz radovednosti.

Zakaj pa k vašim prireditvam ne pridejo ljudje ne iz radovednosti in tudi ne iz drugega namena? Spomnimo vas na zadnjo veselico „Ipave“, kjer ni bilo niti šestine ljudi, kakor pri naši slavnosti. Kaka udeležba je bila pa v nedeljo v Devinu? Če je bila pri nas klaverna, bila je v Devinu ničeva. Nadalje piše: „Niti z mezinem nismo ganili proti njej (kar ni res), kaj še bi bilo, če bi se primerno reagiralo na to „katoliško“ izzivanje v Mirnu, potem bi bil Lampek tekel!“ Ha, ha, kukavice, zakaj niste prišli? Saj je bila slavnost javna! Ali, povemo ti, predrugi Drejčce, da tudi če si pripeljal celo bando v Miren, Lampe bi vseeno ne tekeli, ampak teči bi moral kdo drugi, mogoče bi še brado od sile izgubil. Le priditi ti, če si upaš, v Miren, in videl bodeš, da je grozljive ne za Lampeta ampak za te prekislo.

Sicer pa je že smešno, kako si demokraci in „liberalci“ eden drugemu izza kulis očitajo, zakaj da niso prišli razgrajat. Povabimo vas, da drugi krat, kaj priredimo, pridete obojni. Opozarjamo pa vas, da prinesete na čevljih dobre podplate.

Da, krasno je uspela ta naša slavnost in to jih peče. Toda zastoj. Mi gremo naprej, mi gremo naprej, mi mladi.

Politični pregled.

Sklicanje deželnih zborov.

Dunajski uradni list „Wiener Zeitung“ priobčuje cesarjev patent, s katerim se sklicujejo deželni zbori kakor sledi: Koroški in šleski deželni zbor se sklicujeta na dan 19. t. m., solnograški in spodnjeavstrijski na dan 20. t. m., goriško-gradiščaški in istrski na dan 21. t. m., štajerski in moravski na dan 26. t. m., kranjski na dan 27. t. m., gališki in predarelski na dan 30. t. m., zgornjeavstrijski na dan 3. oktobra, češki in dalmatinski na dan 6. oktobra, bukovinski na dan 10. oktobra. Istrski deželni zbor zboroval bode v Kopru.

Italijanski prestolonaslednik.

Italijanska kraljica Helena je v četrtek ob 11. uri po noči povila sina, kateremu bodo dali ime Humbert s pridevkom piemontski princ.

Dogodki v Macedoniji.

Poslaniki velesil vztrajajo pri svojih zahtevah, da se mora število orožniških

častnikov v Macedoniji pomnožiti, kar bo tudi morala Turčija vkljub dosedanjim ugovorom v najkrajšem času storiti. V Prizrendu se je nabralo že nad 1000 oboroženih Albanov, ki jih preživlja mestna uprava. Po ulicah hodijo oboreženi, s čimer demonstrirajo proti prepovedi nositi orožje. Voditelja Albancev sta pobegli orožniški stotnik Ramadan Zaskok in albanski dijak Arif Nezir, ki ima baje protekcijo na sultanovem dvoru. Te dni sta ta dva privedla h guvernerju deputacijo, ki je zahtevala, da se pošljejo domov vsi prognanci, da se izpuste vsi zaprti, odpravo davkov od živine, reformnih sodišč v Prizrendu in Ljumi, kristjanskih orožnikov in policajev, zvonov iz pravoslavnih in katoliških cerkev, katoliških šol in usmiljenk. Guverner je odgovoril, da zahteve brzajavno sporoči vladi v Carigrad.

Rusko-japonska vojska.

Okolo Mukdena in Liaojanga je še vedno vse mirno. Listi pa prinašajo še vedno podrobnejša resnična in neresnična poročila o bojih pri Liaojangu, ker jim manjka novjših poročil o dogodkih in o gibanju vojnih čet, bodisi ruskih, kakor tudi japonskih. Po nekaterih poročilih so Japonci zadnje dni zaustavili svoje prodiranje. Tako poročila ruska brzajavna agentura, da so ji došle od privatne strani vesti, vsled katerih bi Japonci opustili nameravano prodiranje proti severu. Japonske predstraže so namreč zapustile vas Šahō in so se vrnile zopet v Jantaj. Glavne japonske sile so se utaborile v Liaojangu in v njegovi okolici. Iz tega se sodi, da so Japonci po bojih pri Liaojangu tako zelo utrjeni, da so primorani nadaljno prodiranje opustiti. Polkovnik Gädke pa je dne 14. t. m. brzajavil „Berliner Tagblattu“: Ruske glavne vojne čete se nahajajo pri Tienlinu. Japonci pa so vstavili svoje prodiranje. Kakor se zatrjuje v ruskem glavnem taborn, so se premaknili Japonci le kakih 10 kilometrov od Liaojanga proti severu. Japonski maršal Ojama pa je brzajavil v Tokio, da se utrjujejo Rusi na obrežju reke Hunho. Po najnovejših vesteh razpolaga sedaj Kuropatkin čez 200.000 vojakov, ker sta prispela tja zadnje dni še dva ruska voja.

Baltiška eskadra „Ber. Tageblatt“ poroča iz Petrograda: Ruska baltiška eskadra se ustavi dlje časa v Revalu, preden odpluje v Vztočno Azijo.

Angleški dopisnik o japonskih izgubah. Dopisnik „Daily Telegrapha“, ki je bival dosedaj v japonskem glavnem stanu, poroča iz Tientsina, da so Japonci svoje izgube pri Liaojangu očitno preniko napovedali. Izgubili so najbrž 30.000, ne pa 17.000 mož. Dopisnik dostavlja, da ni nikakor dokazano, da bi bili Rusi rabili dumdum krogle.

Iz Port Arturja. Brzajavka generala Stesolja na carja od 28. avgusta poroča: Včeraj ob 3. uri zjutraj so napadli Japonci med silno ploho našo pozijo na levem krilu, toliko utrdbo kakor tudi goro Kudiančan. Napad je bil na vseh točkah odbit. Izgubili smo le malo vojakov: dva vojaka sta bila ubita, dva častnika in 98 vojakov pa ranjenih. Vse ranjence smo pobrali ter se nahajajo v bolnišnici. Trupla japonskih vojakov pokopujejo naše čete, toda Japonci ovirajo to delo ter streljajo na sanitetne vojske, ki nosijo seboj zastavo rdečega križa. Druga brzajavka generala Stesolja od 2. t. m. poroča: Danes po noči je sovražno topništvo napadlo ob enem visoko in dolgo goro ter vtrdbe, ki se nahajajo v bližini. Sovražno sprednjo stražo je naša izveščiteljna četa še pravočasno zapazila. Takoj smo pričeli na sovražno topništvo streljati. Neka sovražna kolona, ki je prodirala za sprednjo stražo, je naletela na podzemne mine, ki so avtomatičnim potom eksplodirale. Mnogo Japoncev je zletelo v zrak. V eni uri je bil napad odbit. Naše izgube so bile neznatne. Ranjeni so bili en častnik in sedem mož.

Generalni štab razglša, da je neresnična vest, da je bil general Miščenko v zadnjih bojih ranjen.

Doslej še ni nobenega oficijelnega poročila, da so Japonci ujeli generala Sasuliča in 3500 mož.

Iz Port Arturja. — Glasom poročil iz Port Arturja ni bilježiti tam nikake spremembe v položaju. List „Novi Kraj“ od 8. poroča, da so ruski strelci napadli Japonce ter jih pregnali iz njihovih utrdb pri vodovodni reduti ter utrdb razrušili.

Od 28. maja naprej so se na ustju rek na Kamzatici večkrat pojavile japonske barke. Sredi junija se je pri vaseh Javino in Malijano, ki leže na zapadni obali, luočoka izkrcał japonski poročnik Gušada z 150 rezervisti, ki so imeli seboj tudi topove. Japonci so oplenili obe vasi, pregnali prebivalce ter objavili neki proglas s pozivom, naj prebivalstvo prizna vrhovno oblast Japonske. Na strehi neke kapele v Javino so razobesili japonsko zastavo ter proglasili, da pripada to ozemlje Japonski; kdor bi tega ne priznal, da zapade smrti.

Dne 13. junija je bila iz Petro-pavlovska odposlana neka ladija pod poveljstvom rezervnega poročnika Šaba s 100 možmi milice; iz Bolšerjeska je pa odšel po kopnem pod poveljstvom nekoga podčastnika oddelek močan 100 mož.

Dne 26. julija sta se združile obe četi nedaleč od Javina, sta Japonce porazile ter vjele voditelja japonske poročnika Seseke-Bundsai. Na naši strani je bil eden mrtev, štirje pa ranjeni; Japoncev je bilo 17 ubitih. Ranjence so vzeli seboj. Zastava in proglasi so bili odstranjeni. Rusi so zažgali pet japonskih bark ter pobili 30 Japoncev.

Domače in razne novice.

Novi tržaški namestnik. — Isti listi, ki so pred par dnevi v vsjo odločnostjo trdili, da je imenovanje kneza Hohenlohe tržaškim namestnikom že gotova stvar in so vedeli celo povedati, da se je jel isti že seliti, isti listi pravimo, pišejo danes, da se še prav nič ne ve, kdo bo de prihodnji tržaški namestnik. Spljetsko „Jedinstvo“ pa je dobilo neko poročilo, v katerem se trdi, da pride v Trst sedajni dalmatinski namestnik baron Handl, češ, da je postal v Dalmaciji nemogoč.

Osebnost. — G. dr. Aleksij Rojic vrnil se je te dni z letovišča v Gorico ter ordinira odslej zopet po stari navadi.

Imenovanje. — Učiteljem telovadbe na c. kr. učiteljšču v Kopru je imenovan gosp. Adolf Schaup iz Gorice.

Imenovanje. — Katehetom na hrvaški gimnaziji v Pazinu je imenovan župni upravitelj v Lovrani preč. gosp. Fran Francolla.

Veroučiteljem na idrijski mestni realki je imenovan g. Andrej Plečnik.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvu: dekan in kaplana v Cerknem za sept. 3 K; družba „Slovenska beseda“ v Gorici 1 K 35 h.

Upravništvu je prejelo: ostanek brzajavnega pozdrava „Danice“ po kneznadškofu in duhovščine, zbrane na Otlici K 850 (hvalno toliko za „Alozijevišče“). Srčna hvala!

Javen ljudski shod, ki ga priredi akad. fer. društvo „Adrija“ v Kojskem, se vrši jutri, dne 18. t. m. ob 2. uri popoldne v prostorih gospoda Mariniča. Dnevni red: 1. Slovensko šolstvo, 2. Narodna izobrazba.

Briči, prihitite na shod, da se izjavite tudi Vi za naše zahteve!

IV. izredni občni zbor akad. fer. društva „Adrija“ se vrši v sredo 21. t. m. ob 9. uri predpoludne v prostorih „Goriške čitalnice“. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika; 2. Poročilo odbora in odsekov; 3. Volitev; 4. Slučajnosti. Gostje dobrodošli!

O d b o r.

Učiteljski shod. — Kakor se nam je povedalo, imeli bodo učitelji naše dežele dne 21. t. m. v našem mestu svoj shod. Bavi se bo de najbrže z vprašanjem zboljšanja učiteljskih plač.

Narodni kolek. — Akad. fer. dr. „Adrija“ je sklenilo, dajati onim trgovcem in trafikantom, ki bi bili pripravljene vsprejeti v prodajo „Narodni kolek“ na zahtevo primeren popust. Narodni kolek se naroča pri pravniku g. Ant. Cigoju, ulica Formica št. 12.

Trpinčenje konj. — V četrtek popoldne se je pod vozom, naloženim z opeko, udrl jeden onih mostičev, napravljenih čez jarka, ki ločita poti za sprehajalce od ceste za voznike na Fran Josipovem tekaljšču. Voznik je bil hlapec g. Ušaja, neki 23-letni France Spazzal. Ta je začel hudo pretepati konja, ki nista mogla izvleči voza, kojega kolesa so se preveč zarila v blato. Ko ni šlo s pretepanjem, vrgel je Spazzal nekoliko ostružja (oblanja) pod konja ter isto pod njima zažgal. Nekateri ljudje, ki so bili priča takemu neusmiljenemu in brezsrčnemu dejanju, začeli so na Spazzala vpiti, tako da je moral konja izpreči. Objednem pa so ga naznanili redarstvu.

Naliv in strela. — Uže v sredo zvečer padal je v našem mestu dež, kakor bi ga lil kdo s škafof na zemljo,

a padal je mirno brez vetra, brez bliska in brez groma. V četrtek pa je tudi močno bliskalo in grmelo, a nalive, ki so se predpoludne trikrat ponovili, spremljal je še precejšen veter, ki je pihal od severa. Voda je tekla po ulicah kakor po potokih.

Nekaj minut pred poludnem pa je udarila strela dvakrat v našem mestu. Jedna udarila je v vojašnico domobrancev, pa ni napravila mnogo škode. Pokvarila je le nekoliko uro in pa odtrgalala nekoliko ometa v podstrešju. Druga pa je udarila v jako lepo cipreso v mestnem vrtu ter jo razčesnila, tako da jo je potem veter podrl na tla.

Plaz je zasul pri Grabovem železniškega delavca Hrvata, Aleksandra Djukoviča. Kopalni so namreč v nekem zaseku. Ko se je zemlja usula in spravila pod se nesrečnega Djukoviča, dočim so ostali v pravem času zbežali ter se rešili.

Orožniki so pripeljali predvečeranjem po noči iz Kojskega v tukajšnje zapore Antonijo Persoljo, Franceta Persoljo, Antona Persoljo in Franceta Simsiča, ker so na sumu, da so vzeli nekemu mladeniču, ko je spal v lastnem vrtu, 60 kron.

Nesreča. — 13 letni Anton Žnideršič iz Ajbe pri Kanalu izmuznil je par dinam. patron podpoljetniku na bohinski železnici g. Križniču. Poklical je potem več tovarišev, ki so se šli z njim igrati s patronami. Med igro pa je jedna patrona razpočila ter je odnesla Žnideršiču kazalec ter srednji prst leve roke.

„Kat. del. društvo“ v Mirnu priredi dne 25. t. m. koncert in pyrotehnični večer, pri katerem se bodo sežigali umetni ognji pod vodstvom pyrotehnik g. Ferd. Makuca. Natančnejši vspeored sledi.

Veselica v Biljanu. — Iz Biljana nam pišejo: Veselica, ki jo je priredilo bralno društvo „Lipa“ pretečeno nedeljo, se je v vsakem oziru dobro obnesla. Pevska zbor, možki in mešani, sta oba častno rešila svojo nalogo. Priznanje za to pa gre predvsem pevovodju, domačemu organistu g. Izidoru Kožlinu, ki ima sploh za prireditev te veselice največ zaslug. Godbene točke je proizvajal vojaški orkester pešpolka št. 47. Ko je v „Potpouriju slovenskih narodnih pesmij“ občinstvo slišalo svoje domače pesmi, med njimi „Hej Slovani“ in „Naprej“, je z burnim ploskanjem dalo izraza svojemu narodnemu navdušenju. Tudi igra „Dobro došli! Kdaj pojdeto domu?“, ki so jo proizvajali domači diletantje je še precej dobro uspela. S to veselico nam je bralno društvo priskrbelo užitek, za koji mu moramo biti hvaležni. Čula se je splošna želja, da bi se te veselice večkrat ponavljale. S prirejanjem takih veselic bi tisti javni plesi, ki povzročajo le pretepe in surovosti in so vrh tega laška navada, sami na sebi odpadli. S takimi veselici se ljudstvo narodno probuja in vzgaja v dostojnosti in v lepem obnašanju. In ravno v Brdih, ob meji slovenske zemlje, kjer je nevarnost tujega vpliva in tujih navad tako velika, je njih pomen dalekosežen. Želimo torej društvu, da bi šlo naprej po začeti poti.

Žrtev pijanosti. — Predvečeranjem zvečer se je odpeljal voznik Martin Devancer z vozom, pred katerim sta bila vprežena dva vola, iz Vipolže proti Kozani.

Devancer je bil uže pijan, ko se je odpeljal, kljub temu se je ustavil pred krčmo g. Skolarisa ter naročil liter vina. Ko je on pil, šli so sami voli naprej. Po prvem litru hotel je imeti še drugi, ali krčmar mu ga ni hotel dati, ker je videl, da je Devancer že preveč vinjen. Zdaj pa steče Devancer za vozom, in ko ga je dohetil, hotel se je vvesti na voz. Ali pijan, kakor je bil, zvrne se pod voz, kolesa so mu šla čez glavo, mu zmečkala glavo, tako da je ostal na licu mesta mrtev.

Dela na novi železnici si pride ogledat proti koncu tega meseca kakih 25 dijakov s politehniko v Pragi pod vodstvom dveh profesorjev. Celo prago obidejo peš. Dne 28. t. m. dospejo v Gorico, odkoder krenejo v Trst.

Slovenske pozivnice pri tržaškem redarstvu. — Doslej je tržaška policija izdajala pozivnice le v laškem jeziku. Sedaj je pričela izdajati tudi slovenske pozivnice.

Cena mesu v Trstu. — Kakor čitamo v tržaških listih, so tržaški mesarji zadnje dni znižali še precej cene mesu. Cene sprednjih delov govejega mesa znižale so se celo do 24 vinarjev pri kilogramu, zadnjim delom mesa pa so se znižale cene od 8 do 12 vinarjev pri kilogramu. Kaj pa pri nas v Gorici?

Vinska trgateg v pazinskem okraju. — V pazinskem okraju je letos

grozdje izvanredno lepo in ga je mnogo. Posebno je letos vspelo belo grozdje. Trgateg se prične letos dva tedna prej kakor se je to godilo v minulih letih, ker je grozdje že popolnoma dozorelo.

Hrvatski otroški vrtec v Pazinu. — V Pazinu so te dni otvorili hrvaški otroški vrtec, katerega obiskuje precej lepo število otrok iz mesta in bližnje okolice. Vrtnarica je hči tamošnjega trgovca in posestnika g. Antona Bertoša, g. čna Roza Bertoša.

Dijaške demonstracije v Ljubljani. — Povodom vstanovne svečanosti nemške ferialne dijaške zveze „Carniola“ je prišlo že v ponedeljek do manjših izgredev pred kazino. Demonstracije so se v torek ponavljale pred južnim in državnim kolodvorom, ko so se Karnijolci odpeljali na izlet v Belopeč na Gorenjsko. Zvečer se je zopet mnogo demonstrantov zbralo pred južnim kolodvorom, kjer so ob 9. uri pričakovali izletnikov, ki se pa niso zvečer povrnili, ampak še le ob 3. in pol uri zjutraj. O tej uri so orožniki in mestni redarji zasedli kolodvor ter izletnike spremljali na dom.

Četrty razred na železnica. — Olomuška trgovska in obrtna zbornica je sklenila petico, naj se uvede na železnicah 4. razred, kakor je to v nekaterih drugih državah, ker se je vozovna zadnja leta tako zvišala, da se delavci in mali obrtniki ne morejo posluževati železnice.

96 let stara zločinka obsojena. — Celjsko porotno sodišče je obsodilo na 3 letno težko ječo 96-letno beračico Marijo Jamnik, ker je hotela zastupati svojo nečakinjo.

Važen shod na Koroškem. — Javen shod prirede slovenska društva na Koroškem jutri, dne 18. t. m., v St. Jurju na Velikem Strmcu nad Vrbo. Na dnevnem redu so govori o pomenu ljudske izobrazbe, o treznosti, delavnosti in varčnosti, o ljubezni do domovine in slov. jezika itd.

Velikanski daljnogled, ki bo imel premer 155 cm in debelost 13 in pol cm, bo v kratkem postavljen na vseučilišču v Washingtonu. Veljal bo 400.000 mark, katere je daroval neki bogat zasebnik.

Knez Herbert Bismarck, sin pokojnega nemškega kancelarja umira v svojem gradu Fridrichsruh, blizo Altone. Zdravniki so konstatirali, da ima raka na jetrih.

Velika tatvina. — Sluga nemške centralne hranilnice na Dunaju je v torek pobegnil ter odnesel s seboj 235.000 kron.

Otroški zajutrek. — Slaven zdravnik se je čestokrat izrazil in drugi znamenitni higieniki so mu pritegnili, da otrokom pod 14 leti ni dajati zrnate kave. Ta ima, kakor znano, strup, ki jako škoduje delovanju srca, živcem in želodcu, takozvani kofein, čigar še enkrat tolika množina, kakršno ima čaša močne črne kave, že utegne povzročiti smrt. Vendar pa se še zmeraj toliko mater neče odločiti, da bi zrnato kavo vsaj za male otroke ne odpravile z domače mize. Najvzornejša pijača bi bila pač čisto mleko, toda izkušnja uči, da je otroci ne pijo vedno radi in da jo le prav malokaj morejo uživati dalje časa. Zato pa je Kathreiner-Kneippova sladna kava najprimernejši nadomestek. Zaradi milega okusa, ki je podoben kavinemu okusu, jo otroci pijo jako radi in vrhutega je celo otrokom v najnežnejši dobi koristna, lahko prebavna, redilna in krvotvorna. Bila bi dolžnost vsaki materi, da otroke izza prve mladosti navadi le zdrave, okusne Kathreinerjeve-Kneippove sladne pijače in jim daje samo to. Seveda je treba pri nakupovanju vselej paziti, da dobi pristno Kathreinerjevo kavo, ki se sme prodajati samo v izvornih zavojih z varnostno znamko „Župnik Kneipp.“

Tržne cene.

	Za 100 kg.
Kava: Santos	K 190— do 210—
„ Sandomingo	„ 230— „ 240—
„ Java	„ 230— „ 240—
„ Portorico	„ 280— „ 900—
„ Ceylon	„ 290— „ 300—
Slakdor	„ 72— „ 74—
Špeh	„ 120— „ 136—
Petrolij v sodu	„ 41-50 „ 42—
„ zaboju	„ 13— „ 13-50
Maslo surovo	„ 170— „ 180—
„ kuhano	„ 210— „ 220—
Otrobi debele	„ 10-50 „ 12—
„ drobne	„ 10-20 „ 11—
Tursica	„ 14— „ 15—
„ za hrano	„ 13— „ 14—
Oves	„ 13-50 „ 15-50

M o k a o g e r s k a :
št. 0 K 33— št. 1 K 32-20 št. 2 K 31-40
„ 3 „ 30-40 „ 4 „ 29-60 „ 5 „ 28-60
št. 6 K 27-60.

Zahtevajte

v svoji prid vselej

**pristno Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo**

samo v zavojih z varstveno znamko
šepnika Kneippa in z imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posnetkov.

Rojaki!

kupujte narodni kolek!

Izvrstni okus kave dosežeta s prinesanjem
Vydrove žitne kave
POSKUSITE! Vzorek dragovljno.
Poslana 5 kg pošiljka 4 K 50 h franco.
"DOMACI PRIJATELJ"
Vydrove žitne kave Praga VIII.

Na stanovanje se sprejmejo

uradniki in dijaki.

Natančneje se poizve pri **Josipu
Toroš**, ulica proti Soškemu mostu hiš.
št. 6.

Učenke

dobe pri odlični družini stanovanje
in hrano za primerno ceno. Več se
poizve pri našem upravnistvu.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov

ter toči v svoji krčmi
pristna domača vina
in postreže tudi z jako ukusnimi
jedili.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec
Corso Gius. Verdi šte. 33

izdeluje vsakovrstne obleke za vsaki stan
kakor tudi

za civilne, vojaške in državne uradnike.

Za vse obleke je vedno v zalogi raz-
novrstno ravnokar došlo sveže an-
gleško in domače blago za bližajočo
se jesensko in zimsko sezono.

Ima zalogo gotovih oblek
in sukenj za vsaki stan.

Cene zmerne

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

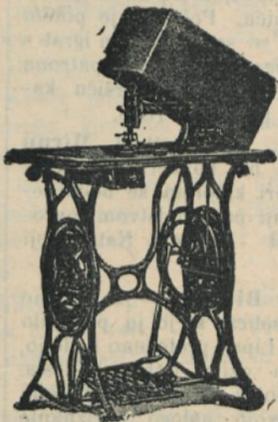
ter podružnica

za Soškim mostom pri Pevmi

Trguje tudi z **opeko**, ima ve-
liko zalogo vsakovrstna ga rde-
ga in mehkega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
ta, vinskih posod stiskalnice itd.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
obroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše,
kakovosti
Priporoča
se slav.
občinstvu

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Naznanilo!

Podpisani naznanja sl.
občinstvu iz mesta in z
dežele, da sem odprl svojo

apnenico

in priporočam svoje iz-
vrstno blago vsem zidar-
skim mojstrom, gospodar-
jem in drugim podjetni-
kom.

Iv. Faganeli & C.
v Mirnu.

Anton Kuštrin

Gosposki ulic. h. šte. 25,
v Gorici,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Per-
cico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Milsveče prve in
druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1
fanta. Testenine iz tvornice Žnidaršič &
Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega
mлина v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

„Narodna tiskarna“ priporoča vizitnice.

Naznanilo.

Podpisani si usojam naznanjati slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi, da sem otvo-
ril v prejšnjih prostorih »Mizarske zadruge«
v Solkanu svojo veliko delavnico (tovarno)

pohištva vseh slogov

od najpreprostejšega do najmodernejšega.

Sprejemam vsakovrstna dela tudi po posebnih
načrtih ter jamčim glede svoje tehnične naobrazbe
za precizno in v vsakem pogledu zadovoljivo dovr-
šilo. Cene so take, da se ni bati nikake konkurence.

Za obilna naročila se toplo priporočam z odlič-
nim spoštovanjem

Fr. Srebrnič, mizarski mojster v Solkanu.

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin
iz lastnih in drugih prisna-
nih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpo-
šilja po železnici na vse kraje
avstro-ogerske monarhije vsod-
nih od 56 l naprej. Na zahtevo
pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva

„Delniške družbe združenih
pivovaren Žalec-Laški Trg
in plzenjskega piva „pra-
zdnoj“ iz sloveče češke „Me-
šćanske pivovarne“.

Zaloga ledu, katerega se od-
daja le na debelo od 100 kg napej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

Nagrobni spomeniki

Franc Podberšič,

avtor. kamnoseški mojster, Gorica Tržaška cesta 17,
priporoča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik

„Vseh vernih duš“

svoje bogato zalogo različnih nagrobnih spo-
menikov, bodisi priprostih ali finih iz kraškega
kamna najbolje vrste za 15 K in više. V zalogi
ima tudi razne kamenite plošče, umivalnike za
kuhinje, žlebe itd. Sprejema in izdeluje vsako-
vrstna v kamnoseško in strgarsko stroko spa-
dajoča dela po prav zmernih cenah.

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame
in gospode, Perkale, Zephyr
in drugo manufakturno blago
posebno za spomladni in letni
čas, blago vsek kakovosti in
po najnižje mogočih konkuren-
tlik in stalnik cenah.

Vzorec najnovejše izbere se
na zahtevanje pošiljajo brezpla-
no in poštrine prosto.

